

РЕШЕНИЕ

№ 19919

гр. София, 14.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 09.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **292** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 197, ал. 2 вр. ал. 1, предл. второ вр. чл. 121, ал. 2 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Р. Ж. Ц., ЕГН [ЕГН] с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], вх. А, ет. 4, ап. 11 срещу Решение № ПО – 134 от 28.12.2023 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) – С., с което е оставена без уважение жалбата й, заведена с вх. № 53-00-871 от 20.12.2023 г. по регистъра на ТД на НАП – С. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, изх. № С230022-023-0003519 от 19.12.2023 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С. в частта относно наложена възбрана върху S идеална част от апартамент К. 68134.900.864.1.11, находящ се в [населено място], [улица], [жилищен адрес].

В жалбата са изложени съображения за необоснованост и незаконосъобразност на оспореното Решение на директора на ТД на НАП - С., а и на обжалваното пред него Постановление на публичния изпълнител. Сочи се, че притежаваната S идеална част от апартамента в [населено място] е единствено жилище за жалбоподателката и не подлежи на секвестриране, съгласно разпоредбата на чл. 213, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Застъпено е становище и за реална неподеляемост на притежаваната идеална част от имота, за да е възможно обособяване на продаваема част. С позоваване и на нормата на чл. 198, ал. 3 от ДОПК, от съда се иска да отмени оспореното Решение на директора на ТД на НАП – С., а и Постановлението за налагане на предварителни

обезпечителни мерки, на основание чл. 121 от ДОПК, в частта относно наложената възбрана на притежаваната идеална част от жилището в [населено място]. Претендира се възстановяване на направените разноски.

В съдебното заседание процесуалният представител на жалбоподателката – адв. С. Ж. поддържа направеното искане и аргументите, с които е обосновано. Счита, че събраните доказателства и заключението на Съдебно техническата експертиза категорично сочат, че имотът който е възбранен е неподеляем, поради което не може да служи нито като обезпечение, нито подлежи на бъдещо принудително изпълнение. Претендира направените разноски.

Процесуалният представител на ответника – директора на ТД на НАП – С. – юрк. Н. оспорва жалбата. Счита същата за неоснователна и недоказана. Не оспорва констатациите на приетата съдебно техническа експертиза относно неподеляемостта на имота, но поставя акцент на предприетите действия – налагане на временни обезпечителни мерки, по реда на чл. 121 от ДОПК. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, с оглед изхода на спора.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, след като обсъди приложените по делото доказателства, взе предвид становището на страните, прие за установено от фактическа и правна страна:

Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. е сезирана с Искане за предварително обезпечаване на задължения № Р – 22221023006303-039-001 от 07.12.2023 г. (л. 21 – л. 22) от ръководителя на ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221023006303-020-001 от 27.10.2023 г. с обхват – установяване, по реда на чл. 19 от ДОПК, на отговорността на жалбоподателката Р. Ж. Ц. за задължения на „ФИНТРОП ФАРМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за данък добавена стойност, осигурителни вноски и данък върху доходите от трудови правоотношения.

С Постановление изх. № С230022-023-0003519 от 19.12.2023 г. (л. 18 – л. 19) главен публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. е приел, че искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, е основателно. Позовал се е на резултатите от две ревизионни производства на „ФИНТРОП ФАРМ“ ЕООД, при които са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност и на вече предприети действия по принудителното им събиране заедно с други деклариранни, но неплатени в срок задължения за данъци и осигурителни вноски, по изпълнително дело №[ЕИК]/2021 г. В мотивите на Постановлението е посочен предполагаемият размер на публичните задължения, чието обезпечение е поискано от ревизиращия екип - 3 009 769,10 лева, от които главница в размер на 2 116 766,50 лева и лихви към 06.12.2023 г. в размер на 893 002,60 лева.

След констатацията, че равностойността на притежаваното имущество от ревизираното лице – жалбоподателката Р. Ц., е по-малка от размера на публичните задължения, които се очаква да бъдат установени в ревизионното производство, публичният изпълнител е наложил следните обезпечителни мерки:

1. Възбрана върху недвижими имоти

1.1. поземлен имот, К. 36703.14.47 – нива, категория 4 с трайно предназначение на територията – земеделска, площ – 18 002 кв. м. в [населено място], [община] могили, Област Р. – местност Кирез Алча, придобит с Договор за доброволна делба, вписан в Служба по вписванията – [населено място] с вх. рег. № 3578 от 28.07.2021 г. дв.вх.рег. № 3573/2021, акт № 8, том 6, имотна партида 793 с данъчна оценка 2 090,00 лева

1.2. С идеална част от апартамент, К. 68134.900.864.1.11, състоящ се от две стаи, дневна, столова, кухня, сервизни помещения и два балкона, заедно със зимно помещение № 26, находящо се в сутерена на сградата, с площ от 18 кв. м., ведно с прилежащите им 1,3% от общите части на сградата и толкова идеални части от отстъпено право на строеж върху държавно място, съставляващо имот с идентификатор 68134.900.864 с площ 107,49 кв. м., находящ се в [населено място], [улица], [жилищен адрес] придобит с нотариален акт № 84 от 31.03.1993 г., том 24, дело 6526/93 г. на нотариус Ив. Г. в нотариална служба във втори районен съд С., с данъчна оценка за съответната идеална част от имота - 70 849,00 лева.

2. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в И. А. Б. АД и У. Б. АД

3. Запор върху МПС – лек автомобил марка „ФОРД“, модел „ФИЕСТА“, рег. [рег.номер на МПС], рама № W., двигател EJ40293, година на производство 2014 г., застрахователна оценка – 10 350,00 лева.

Към административната преписка са приложени запорните съобщения до доставчиците на платежни услуги – ТБ „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ АСЕТ БАНК“ АД и ТБ „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД (л. 23 и л. 24), полученият отговор по електронна поща от 19.12.2023 г. от служител на ТБ „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ АСЕТ БАНК“ АД, че лицето Р. Ж. Ц. не е клиент на Банката. Приложено е и Уведомително писмо от ТБ „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, изх. № 0890-49-079564 от 19.12.2023 г. за наложения запор по сметки (л. 26).

Като доказателства в административната преписка са приложени и заявленията до Службите по вписвания – Бяла и С. за вписване на наложените възбрани (л. 31 и л. 32). От информацията в представената Справка за семейно положение от Национална база данни „Население“ (л. 33) се установява, че към момента на налагане на обезпечителните мерки жалбоподателката Р. Ц. е разведена и има две пълнолетни деца, които са регистрирани на адреси, различни от постоянния и настоящия ѝ адрес. В Справката е посочено, че от 14.03.2011 г. (преди издаване на документа ѝ за самоличност – 04.06.2014 г. – л. 52 – л. 53) жалбоподателката Ц. има регистриран и настоящ адрес в [населено място],[жк], бл. 038, вх. 03, ет. 6, който е различен от постоянния ѝ адрес – [населено място], [улица], [жилищен адрес].

С обжалваното в настоящото производство Решение № ОП – 134 от 28.12.2023 г., директорът на ТД на НАП – С. е оставил без уважение жалбата на Р. Ж. Ц., заведена с вх. № 53-00-871 от 20.12.2023 г. по регистъра на ТД на НАП – С. срещу Постановлението на публичния изпълнител в частта относно наложената обезпечителна мярка – възбрана върху идеалната част от жилищния имот, находящ се в [населено място]. В мотивите на административния акт е прието, че Постановлението е издадено от компетентен орган – публичен изпълнител при ТД на НАП – С., в кръга на нормативно установените му правомощия по чл. 167 от ДОПК, при спазване изискванията за форма и съдържание, съгласно чл. 196 от ДОПК. Прието е наличие на обезпечителна нужда – необходимост от прилагане на обезпечителни мерки, с оглед данните за имуществото на жалбоподателката и предполагаемия размер на публичните вземания, който ръководителят на ревизионния екип е посочил, че се очаква да бъде установен в ревизионното производство – 3 009 769,10 лева, от които главница в размер на 2 116 766,50 лева.

По отношение на особеностите на недвижимия имот – неподелеям, представляващ единствено жилище за жалбоподателката, административният орган е приел, че възбранената идеална част от имота е с площ от 62,50 кв. м. и надвишава несеквестрируемия минимум от 30 кв. м. по чл. 213, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Позовал се е на данните от Справката за семейното положение на жалбоподателката, както и на липсата на доказателства за неподелеямост на жилището. Изложил е подробни аргументи относно особеностите при налагане на обезпечителни мерки, по реда на чл. 121 от ДОПК – обвързаната компетентност на публичния изпълнител от преценката на ревизиращия орган досежно предполагаемия размер на бъдещите публични задължения и мотивите, с които е обосновано искането за прилагане на предварителни обезпечителни мерки.

В хода на съдебното производство от пълномощника на жалбоподателката бяха представени и приети като доказателства - заверено копие от личната ѝ карта, в която е отразен постоянният ѝ адрес и документ за собственост за придобиване на възбранената идеална част от недвижимия имот в [населено място]. В заключението на приетата Съдебно техническа експертиза (л. 73 - л. 80), неоспорено от страните по делото, е посочено, че с оглед конструкцията на сградата, в която се намира жилището, местоположението на санитарните възли и вида на преградните зидове, могат да бъдат обособени два имота. Трети имот не може да бъде обособен, поради функционалното разпределение и наличието само на два санитарни възела. Експертът е отразил и необходимите преустройства за обособяването на два самостоятелни имота.

Така описаните релевантни за правния спор факти не се оспорват от страните и позволяват на съда да направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в предвидения в чл. 197, ал. 2 от ДОПК 7 дневен срок (Решението е връчено на 29.12.2023 г. - л. 14, а жалбата е заведена в ТД на НАП – С. с вх. № 59-00-871 на 05.01.2024 г. - л. 5), от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, с правен интерес от обжалването. Разгледана по същество – жалбата Е ОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство са Постановлението на публичния изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С., с което на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, са наложени предварителни обезпечителни мерки по отношение на притежавано от жалбоподателката Р. Ц. имущество, в частта относно наложената възбрана върху S идеална част от недвижим имот, представляващ апартамент, зимно помещение и прилежащите им идеални части от общите части на сградата, находяща се в [населено място], [улица], и от учреденото право на строеж, както и Решението на директора на ТД на НАП – С., с което е оставено без уважение искането за отмяна на тази обезпечителна мярка.

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган, в кръга на нормативно установените му правомощия, съгласно чл. 167, предл. второ вр. чл. 195, ал. 3 от ДОПК. Спазени са изискванията за форма и съдържание по чл. 196, ал. 1 от ДОПК.

Решението, с което е оставена без уважение жалбата на Р. Ц. против Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, (л. 15) е постановено от компетентен орган, по смисъла на чл. 197, ал. 1 от ДОПК – директор на компетентната, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК, Териториална дирекция на НАП

(л. 40).

Оспорената обезпечителна мярка – възбрана върху идеална част от притежаван от жалбоподателката недвижим имот е наложена, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, като предварителна привременна мярка в хода на висящо ревизионно производство и има за цел да гарантира последващо събиране на публични вземания като предотврати възможността на ревизираното лице да извършва действия на разпореждане с подлежащо на секвестриране имущество до приключване на ревизионното производство. Предварителният характер на обезпечението е обвързан с ограничението, предвидено в разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК – да не води до сериозно възпрепятстване и спиране на извършваната от ревизираното лице дейност. Относими към налагането на обезпечителни мерки, по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, са и разпоредбите на чл. 198, ал. 1 – ал. 3 и чл. 213, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК.

В настоящия казус, с оглед на особено големия размер на очакваните публични вземания, публичният изпълнител е наложил повече от една обезпечителни мерки, съобразени с вида на установеното притежавано от жалбоподателката имущество.

Както в мотивите на Постановлението за налагане на обезпечителните мерки, така и в Решението на по-горестоящия административен орган не е обсъждан императива на чл. 198, ал. 3 от ДОПК, съгласно който „Запор и възбрана за публични вземания не могат да се налагат върху имуществата по чл. 213.“. В чл. 213, ал. 1, т. 2 от ДОПК е предвидено, че не подлежи на секвестриране единственото жилище на длъжника, като е уточнено, че ако жилищната площ е повече от 30 кв. м. за длъжника и за всеки от членовете на семейството му по отделно, разликата се продава, ако при тези условия, жилището е реално поделяемо.

От приложените към преписката доказателства се установява, че притежаваната идеална част от жилищен имот в [населено място] е не само основно жилище, както е отразено в профила на задълженото лице (л. 34), но и единствено. В този смисъл, спрямо това имущество не само не може да бъде насочено бъдещо принудително изпълнение за събиране на публични вземания, но и не може да служи като обезпечение, съгласно чл. 198, ал. 3 от ДОПК. В настоящия казус е налице и второто алтернативно предвидено ограничение за секвестриране. Независимо от притежаваната от жалбоподателката по – голяма площ от предвидената в чл. 213, ал. 1, т. 2 от ДОПК, съответна на идеалната част от имота – 62,50 кв. м., приетото и неоспорено от страните заключение на Съдебно техническата експертиза по категоричен начин сочи, че жилището е неподеляемо на повече от два самостоятелни имота.

В този смисъл, основателни са възраженията в жалбата за допуснато нарушение на материалния закон - противоречие с разпоредбите на чл. 198, ал. 3 във вр. чл. 213, ал. 1, т. 2 от ДОПК при налагането на оспорената обезпечителна мярка с Постановлението на публичния изпълнител при ТД на НАП – С. – възбрана върху S идеална част от апартамент, К. 68134.900.864.1.11, с площ от 107,49 кв. м. състоящ се от две стаи, дневна, столова, кухня, сервизни помещения и два балкона, заедно със зимно помещение № 26, находящо се в сутерена на сградата, с площ от 18 кв. м. , заедно с прилежащите им 1,3% от общите части на сградата и толкова идеални части от отстъпеното право на строеж върху държавно място, съставляващо имот с идентификатор 68134.900.864, находящ се в [населено място], [община], [улица], [жилищен адрес] с данъчна оценка 70 849,00 лева.

Нарушено е изискването за пропорционално засягане на законните интереси на ревизираното лице от наложената предварителна обезпечителна мярка, произтичащо

от основния принцип за съразмерност, визиран в чл. 6 от АПК, приложим и в настоящото производство, на основание § 2 от ДР на ДОПК. Разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от АПК определя границите, в които административните актове и тяхното изпълнение може да засегне права и законни интереси на граждани – в не по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която се издава акта. Когато с административния акт се засягат права, какъвто е настоящият казус, задължение на административните органи е да приложат онези мерки, които са по-благоприятни, ако и по този начин могат да бъдат постигнати нормативно установените цели. В корелация с това задължение е и предвиденото в ал. 5 на чл. 6 от АПК въздържане от актове и действия, които могат да причинят вреди, несъизмерими с преследваната цел.

В настоящия казус, прилагането на обезпечителна мярка в противоречие с изискванията на чл. 198, ал. 3 вр. чл. 213, ал. 1, т. 2 от ДОПК, макар и като привременна, наложена по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, не може да бъде възприето като съответно на изискванията на чл. 6, ал. 2 и ал. 5 от АПК.

Предвид изложеното, обжалваното решение на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на Р. Ж. Ц. срещу Постановление на главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., с което на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, е наложена предварителна обезпечителна мярка – възбрана върху притежавана от нея идеална част от жилищен имот в [населено място], като незаконосъобразно следва да бъде отменено. Като незаконосъобразно в обжалваната част следва да бъде отменено и Постановлението на публичния изпълнител.

При този изход на спора, основателно е искането на процесуалния представител на жалбоподателя за възстановяване на направените разноски, за които са представени доказателства за извършването им – държавна такса в размер на 10,00 лева (л. 3), депозит за вещо лице (л. 58) и адвокатско възнаграждение в размер на 1 000 лева (л. 49), доколкото не е направено възражение за прекомерност, а и платеното съответства на процесуалната активност на процесуалния представител, както и на проведените съдебни заседания, с оглед на приложимата норма на чл. 11 от Наредба 1/2004 г. съгласно чл. 161, ал. 2 от ДОПК вр. чл. 36 от Закона за адвокатурата.

Мотивиран от изложеното, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ПО – 134 от 28.12.2023 г. на директора на Териториална дирекция на НАП – [населено място], с което е оставена без уважение жалба вх. № 53-00-871 от 20.12.2023 г. по регистъра на ТД на НАП – С., подадена от Р. Ж. Ц., ЕГН [ЕГН] срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, № С230022-023-0003519 от 19.12.2023 г. издадено от главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. в частта, с която е наложена обезпечителна мярка – възбрана върху S идеална част от апартамент, К. 68134.900.864.1.11, с площ от 107,49 кв. м. състоящ се от две стаи, дневна, столова, кухня, сервизни помещения и два балкона, заедно със зимно помещение № 26, находящо се в сутерена на сградата, с площ от 18 кв. м. и прилежащите им 1,3% от общите части на сградата и толкова идеални части от отстъпено право на строеж върху държавно място, съставляващо имот с

идентификатор 68134.900.864, находящ се в [населено място], [община], [улица], [жилищен адрес] с данъчна оценка 70 849,00 лева.

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, № С230022-023-0003519 от 19.12.2023 г. издадено от главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. в частта, с която е наложена обезпечителна мярка – възбрана върху S идеална част от апартамент, К. 68134.900.864.1.11, с площ от 107,49 кв. м. състоящ се от две стаи, дневна, столова, кухня, сервизни помещения и два балкона, заедно със зимно помещение № 26, находящо се в сутерена на сградата, с площ от 18 кв. м. и прилежащите им 1,3% от общите части на сградата и толкова идеални части от отстъпено право на строеж върху държавно място, съставляващо имот с идентификатор 68134.900.864, находящ се в [населено място], [община], [улица], [жилищен адрес] с данъчна оценка 70 849,00 лева.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на Р. Ж. Ц., ЕГН [ЕГН], [населено място], [община], [улица], [жилищен адрес] сумата от 1 410 лева направени по делото разноси - държавна такса, експертиза и адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: